

CNT U T AIT

Portavoz del Sindicato Unico de Trabajadores VILAFRANCA DEL PANADES

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN: RAMBLA PI Y MARGALL, 25

Año I. - Núm. 8

9 de Abril de 1937

Ejemplar suelto : 15 cts.

INSISTINT

És vergonyós, per no qualificar-ho amb més fermesa, l'espectacle que estan donant certs homes representatius d'organitzacions purament antifeixistes. Sembla, certament, que s'hagin oblidat que vivim uns moments de gravetat i de responsabilitat màxima; que tot el món, amb els ulls fets amb nosaltres, es farà l'efecte de que no hi ha aptitud per posar en pràctica allò que tant bé es diu i es propaga; que la teoria ideològica (endebades incongruent en llurs actes) és convertida en una "cosa" solament aprofitable per a interessos particulars quan pot posar-se en pràctica. El poble treballador conscient, que demostra i ha demostrat el seu esperit de lluita i de sacrifici, comença a sentir-se defraudat al veure tanta incomprensió i egoisme; es sent cansat de sentir que tot ho fan per a ell i en el seu nom i cada dia es troba més lligat i espremut. Aquest proletariat tan aïmant de Llibertat i de Justícia, pot exigir i obligar un dia la implantació d'un règim dictatorial inadmissible, però que el seu desengany a tanta verbositat i promeses, pot obrir pas amb la seva força poderosa. Si aquest moment arribés ¿qui seria el responsable? Que cada qual recapaciti, es deixi de personalismes i faci obra col·lectiva, de reconstrucció sòlida i dongui plena satisfacció a les ànsies de renovació i progrés que arreu es desitja; deixint-se apart els elements insincers i prenyats de prejudicis i vingui depressa l'unió de tots els homes de bona voluntat, contrariament la responsabilitat que podria contraure's seria massa forta per a poguer desvirtuar-la amb els procediments que avui encara s'empren i que no responen pas a les teories predicades.

L'anarquisme no és el caos

Anarquia? Stil Absència de govern? No!
Anem a posar en clar tal aparent antinomia.
En primer lloc afirmem que l'anarquia no és el caos.

Abominem tota mena de governs autoritaris que no tenen ni poden tenir altra missió que negar la llibertat.

L'existència del govern centralista i totalitari, monstre d'innombrables tentacles ben disposats per a tenir a ratlla a la massa productora, vol dir que el proletariat està atrassat, que és menor d'edat i que ha de sofrir la tutela dels prohoms polítics, anomenats a voltes pares de la pàtria.

Solució? Molt senzilla teòricament. Però de realització un xic difícil, almenys considerada d'una manera absoluta. Forgem l'home íntegre, sabedor de quins són els seus deures i exigent dels seus drets; bo, just, capaç d'emocionar-se davant de la bellesa; que es perfeccioni físicament, per a no ésser esclau de la malaltia; que desenvolupi les

seves facultats intel·lectuals i sàpigue així resoldre els seus problemes particulars, éssent mestre del seu destí i menys esclau del que s'anomena fatalitat i que no és més que la conseqüència de l'ignorantisme; un home en fi, capaç de superar-se en la trajectòria de l'evolució dels seus valors. morals i sociològics per a no caure en l'esclavatge de la injustícia, de la maldat i de l'explotació i que tingui la clara comprensió de que la llibertat és la condició bàsica i fonamental del perfeccionament i felicitat individuals i col·lectives i que la perfecció és a més de la conseqüència, el puntal més ferm de la llibertat.

L'anarquisme, suposa, doncs, autoeducació conscient, autonomia i autodeterminisme individual, i conseqüentment federació de voluntats frateres i d'intel·ligències comprensives i disposades a la col·laboració. D'aquesta manera s'arribarà a governar, de baix a dalt, la col·lectivitat mitjançant els organismes que el mateix poble es doni, saturats de la més estricta democràcia.

Anarquisme és, doncs, igual a ordenació conscient.

MATE-MARU

F. I. J. L. - JUVENTUDES LIBERTARIAS - F. A. I.

¡La responsabilidad del futuro recae en la juventud!

Es doloroso tener que reconocer que la juventud aún no está a la altura de las circunstancias, es decir, una buena parte de ella. Sabido es que nos estamos jugando la suerte de todos los productores, sin embargo esta parte de juventud que aún no ha despertado de su letargo parece no haberse dado cuenta de la responsabilidad que nos cabe a todos los jóvenes (sin distinción de sexo) en la transformación social que se está operando en España.

La juventud de hoy sólo debe tener la vista fija en dos cosas; eso es, no regatear el esfuerzo en el trabajo y después entregarse por completo a la defensa y solidificación de la Revolución.

Nuestra misión es ponernos al lado de los (nuestros inquebrantables compañeros) hombres que durante su vida se han entregado a la lucha por la libertad de todos los explotados, lo cual muchas veces les ocasionó la pérdida de su libertad y no pocas veces la vida.

Sobre nuestros compañeros pesan innumerables problemas a los cuales hay que dar solución y por tal motivo es necesario que la juventud nos pongamos a su lado para alentarlos y ayudarlos. Es decir que si queremos ser dignos de ser jóvenes, la misión nuestra es capacitarnos, desterrar de nuestras mentes todas las cosas frívolas e inútiles y ponernos al lado de los hombres que toda la vida han sido por esencia revolucionarios.

A los jóvenes libertarios más que a ninguno les compete llevar a la práctica dicha misión. Hoy, aún vemos buenos compañeros juveniles, la edad de los cuales es la de romper con todas las cadenas, sean de la índole que sean y sin embargo no pueden o no quieren (por ejemplo) sacrificar unas horas de dormir para emplearlas en la práctica revolucionaria. Bueno; compañeros jóvenes, somos o no somos revolucionarios; los que pretendemos serlo tenemos de dar pruebas; sabéis como, yendo a las Bibliotecas a estudiar los problemas de más palpitante actualidad y luego para completarlo ir a la práctica con ello; asistir a todas las Asambleas que se celebren en los Sindicatos, Juventudes, etc., y hacer vibrar siempre en ellas nuestro temperamento juvenil revolucionario.

Para nosotros no deben de existir, cafés, cines, bailes, prostíbulos, etc. Toda la espectacularidad tenemos que maldecirla y apartarnos de ella. A nosotros nos incumbe reemplazar las horas que

se malgastan en juegos y distracciones, las cuales si algún mérito tienen es el de la degeneración moral y material que tanto padece hoy la humanidad.

Sobre la juventud pesa la responsabilidad de su mañana.

Hay que meditar la frase compañero joven. Responsabilidad del mañana. Equivale decir que si hoy tenemos la ocasión de encauzar nuestras energías en lo más artístico y sublime de la vida: la Revolución, mañana por no haber sabido o querido ser hombres nos veremos en la vergüenza en que tantos siglos se han visto sumidos nuestros antepasados: trabajar y sufrir para que la vagancia y la chulería más repugnante pudiesen gozar de los frutos que nosotros hubiésemos producido mediante nuestro esfuerzo.

Cambiad de táctica jóvenes, revolucionarios, dejad las cosas banales para entregaros a otras útiles y dolorosas, si cabe.

Sólo nos podremos llamar juventud haciendo uso de la misma, de lo contrario moriremos sin haberla vivido.

Así, con audacia, inteligencia y despreocupación en el dolor físico, nosotros, la juventud, vamos a dar una lección a todos aquellos que creían que la única misión del vivir de la clase trabajadora era: creer en lo que nunca ha existido y trabajar para los que nunca lo han hecho.

JUVENTUDES LIBERTARIAS

(Sección de prensa)

Los políticos y su obra

Desde largo tiempo y en mil y una ocasión, vengo observando que el hombre convertido en figura porque así lo han creído los imbéciles que lo elevaron a pedestal, todo lo sabe. Ellos se lo han creído y por esto se obstina en reconocer que los pueblos son ya mayores de edad y, por tanto, no necesitan guías ni pastores que los conduzcan a su total liberación social y económica.

No obstante, no quieren reconocer esta lógica, sino que continúan envenenando el ambiente con su verborrea confusa y nefasta para los intereses generales de la guerra y la revolución que se está operando en el suelo español.

Los horondos parlachines de la política, continúan por el camino trillado para desarticular la unión sagrada hecha por los trabajadores el 19 de Julio, para llevar a feliz término la revolución proletaria provocada por los generales traidores.

Aún persisten en la creencia de continuar siendo como hasta aquí, los guías y rectores de la cosa pública, que, por mal administradores, jamás lo debieron ser.

Trabajadores, fijad vuestra atención en las acciones de los individuos y no en sus palabras; éstas siempre se las lleva el viento; las acciones jamás se borran, siempre quedan impregnadas dentro de las mentes no atrofiadas por el virus corruptor que respira la política. ¿Qué es la política? Ya la definió un sabio diciendo que la política es el arte de gobernar a los pueblos; más claro, es el sometimiento continuo y perpetuo del pobre a la omnipotencia del rico; es la domesticadora de los espíritus rebeldes, de los desheredados de la fortuna; es también la cuchilla que divide a los trabajadores en clases y partidos para mejor venderles. Esto es la política de todos los partidos, llámense éstos blancos, rojos o negros.

Aun habrá trabajadores que con estas pruebas

claras y contundentes persistan prestando su soporte a semejante casta? En nombre de qué ha de convivir el trabajador en sociedad con el burgués que le explota, el tendero que le roba y el político que le envilece?

Hermanos proletarios; no perdamos la oportunidad que nos brinda esta guerra para conseguir nuestra total emancipación. Unámonos estrechamente para conseguirlo.

ARQUIMEDES

Constataciones

D'un treball del doctor Javier Serrano
(«Solidaridad Obrera», 17-3-37)

«¿Que puede extrañarnos que haya gente que tenga fe en los santos, si nosotros para elevar a las alturas a los hombres, no exigimos más pruebas que un discurso ininteligente, pesado, monótono cuando menos de seis u ocho horas? Las ideas son como los relámpagos, instantáneas; a base de ideas no pueden hacerse discursos; la expresión del hombre inteligente es breve; la expresión del histrión es pesada, larguísima como los discursos de Alcalá Zamora.»

En un altre paràgraf també s'expressa en idèntic sentit el Doctor Serrano i diu:

«Admira la candidez del pueblo, admira que sin conocimiento profundo de las personas, baste un poco de charlatanería para inspirar la más ciega confianza.»

En un altre afirma: «No está el peligro en los camaradas leales y probados de los diversos partidos del Frente Popular. El peligro está en los que, siendo fascistas en el ayer, son revolucionarios en el hoy, porque solamente fueron una cosa en toda su vida: farsantes y ambiciosos, mentecatos llenos de verborrea, vanidosos que se creen merecerlo todo. El verdadero revolucionario no apetece cargos no tiene ambiciones de figurar.»

Bona part de les desviacions que sovint sofreixen les idees, els programes posats al servei del progrés, els pactes que condensen afanyos col·lectius, les comporten els propis defectes del poble.

Per un cantó aquesta confiança excessiva en els homes que esmenta el camarada Serrano.

Per altra banda, l'egoisme esquifit que regateja la col·laboració personal en l'actuació. Manca d'atenció pertinent per a les coses i problemes de conjunt.

Sovint quan actuem pensem massa amb nosaltres sols. En molts casos ho fem induïts pel propi interès o per a donar satisfacció a la nostra estreta vanitat personal.

S'impone i és necessari que reflexionem. Que reaccionem damunt nosaltres mateixos en tots els terrenys i ordres.

Precisa que practiquem la sinceritat vers nosaltres. Vers els homes. En les coses hi ha la interpretació dels conceptes.

En els homes examinem llur conducta en actuacions anteriors. Doncs l'home es demostra i manifesta tal com és, en moltes i variades formes a través de llur vida activa. Al treball, al carrer, i

fins en la vida privada, expressa llurs virtuts i defectes.

Un refrà diu: «L'home es coneix per llurs obres i no per llurs paraules».

L'intel·ligència, el temperament, la generositat dels homes traduïts en fets que es converteixen en l'única valor còntzable d'aquests. Llurs mèrits de preparació i competència, la garantia pràctica per a ocupar els llocs de direcció i de responsabilitat.

Estem forjant un nou estat de coses. Un nou ordre social, un món nou curull de justícia i equitat.

Esforcem-nos doncs, en donar agilitat al nostre criteri. Afinem la facultat de judici de cada un, per a escollir amb intel·ligència els artífex, els constructors i els tècnics que l'han de bastir.

X. X.

La caridad

Momento, un mañana cualquiera... sitio, un Consejo Municipal cualquiera también, una casa vetusta, con aire conventual, y aspecto de Monumento antiguo, una escalera al rústico, en uno de los muros la imagen jaúni de una Inmaculada (no ha pasado por allí la revolución), un recibidor a media luz, al fondo Abastecimientos, y en frente en el mismo recibidor Asistencia Social.

En este último una cola de mujeres, casi todas ancianas, o entradas en la senectud, caras demacradas por el trabajo, y por una vida de privaciones próxima a extinguirse unas, de media edad otras, y como consecuencia de las privaciones pasadas en una sociedad explotadora de energías y vidas, agotadas ya; esperan turno para entrar a implorar ¡oh! vergüenza, la Caridad, que por ser Revolucionaria, no es menos oficial.

La Revolución no ha solucionado aún esa vergüenza, han dado ya el fruto del trabajo que la sociedad capitalista sin entrañas les ha exigido a cambio de un mal vivir. Hoy la Revolución habrá tenido de dar solución a ese monstruoso problema de su sustento... pero aún hay clases y castas.

Mientras... van entrando y saliendo de Abastecimientos sus asuntos arreglados enseguida, sin necesidad de hacer colas, otras mujeres y otros hombres, unos son tenderos, que hacen sus pedidos para seguir esquilmando al pueblo productor, otros son los que aún sin necesidad de producir, pueden comprar los artículos por Kilos, y proveerse de sobras lo necesario para su sustento, y, oh triste paradoja, entre las que hacen cola para mendigar su sustento, hay madres, esposas, e hijas de hombres que han sufrido todas las persecuciones y todos los vejámenes de la tiranía capitalista. Entre los que pueden ir a Abastecimientos a proveerse de sobras para lo que necesitan, hay los que un día no lejano votaron la cárcel para los «incendiarios», los que dieron sus votos para que se transformaran en esos aviones, en esos cañones, y en esos ejércitos alemanes e italianos, que hoy nos diezman nuestra juventud, los que lleva-

dos por su odio a todo lo esencialmente humano, y por su obscurantismo intransigente, siempre han actuado al margen del pueblo, y sus ansias de liberación.

I nosotros... ¡ilusos! que nos hemos creído haber hecho una Revolución, no nos damos cuenta, que en el orden moral sigue casi todo igual. Hay aún unos seres que pueden comer, gracias a la caridad oficial (aunque sea Revolucionaria, limosna al fin) después de haber dado a la Humanidad una vida de trabajo, y de producción. En cambio en frente nuestro existen aún los señores de antaño y los de hoy, que pueden los unos seguir viviendo sin producir nada, y sin que les falte nada tampoco, y los otros hacer su agosto siguiendo expolian-

do al pueblo productor como si nada hubiera pasado.

Por humanidad, por dignidad Revolucionaria, debemos acabar con todo esto. ¿Como? Como sea, pero que se acabe pronto con la vergüenza de los hambrientos, que han dado ya su vida para el trabajo, y con esa Caridad, que sea como sea y de quien sea, es degradante para los seres humanos.

Como Revolucionarios y como Anarquistas, no debemos consentir por un día más ese bochornoso proceder. Abajo la Caridad, sea Cristiana, sea Revolucionaria, limosna al fin, y humillante para el que la recibe, sea ya en nombre de Dios, como en nombre de la Revolución.

FÉLIX PROS

Col·lectivitat de Treballadors del camp de Vilafranca del Penedès

Havent-se constituït aquesta Col·lectivitat convida a tots els camperols que vulguin ingressar en ella, per tal de crear una petita família i fer-ne una de més gran, que sigui més equitativa i més justa, per així començar a establir tots els llaços de relació mútua, armonia i de germanor entre tots els éssers humans.

Les normes per les quals es regirà aquesta Col·lectivitat són les següents:

1.ª Tots els membres que componen aquesta Col·lectivitat tenen els mateixos drets i deures i han d'ésser sindicats.

2.ª El dia que comencin a regir aquests estatuts tots els socis vénen obligats a entregar les seves finques, tots els útils de treball i animals de treball. A tal efecte es farà inventari de tot el que entreguin.

3.ª Els membres de la Col·lectivitat que sofreixin enfermetats, hagin pres mal o bé perdin la salut els seran abonats els jornals corresponents.

En el cas d'ésser aquells hospitalitzats, se'ls descomptarà del jornal, la part que els correspon com a manutenció.

4.ª Totes les persones de la Col·lectivitat que siguin aptes per al treball, tenen l'obligació de treballar cadascú segons les seves forces.

a) La família en la qual solament hi hagi una dona, aquesta no vindrà obligada al treball.

b) La família en que hi siguin dues dones aptes per al treball, una d'elles estarà obligada a treballar en els treballs del camp que són propis de dones.

5.ª La Col·lectivitat establirà la següent escala de retribucions per als seus associats:

Solters

a) El solter percebrà cada setmana en metàl·lic trenta pessetes.

Matrimoni sense fills

b) Aquests matrimonis percebran en metàl·lic per valor de trenta-cinc pessetes.

Matrimoni amb fills que no produeixen

c) Aquests matrimonis percebran la mateixa retribució de l'apartat b) més una pesseta diària per cada fill.

Matrimoni amb fills majors de quinze anys

d) Els matrimonis que tinguin fills majors de quinze anys percebran la quantitat indicada en l'apartat b) més quinze pessetes setmanals per a cada fill productor.

Matrimoni que hagin de mantenir vells o invàlids per al treball

e) Aquests matrimonis percebran l'assignat en l'apartat b) més dotze pessetes setmanals per a cada persona invàlida.

La companya que resti vídua

f) La companya que resti vídua, percebrà vint-i-cinc pessetes setmanals.

Orfes de pare i mare

g) Els orfes percebran per valor de quinze pessetes setmanals fins a l'edat de quinze anys.

6.ª La Col·lectivitat realitzarà el proveïment de subsistències per mitjà de la Cooperativa que establirà.

Els demés treballadors no col·lectivitzats, també podran efectuar compres a la Cooperativa.

7.ª La Col·lectivitat crearà granges avícoles i fomentarà la cria de tota mena d'animals de proveïment.

8.ª A fi d'any, la Comissió Administrativa farà un balanç general dels comptes i segons el resultat d'aquest balanç l'Assemblea general acordarà la forma de distribuir els beneficis i atendre els compromisos econòmics que hagi contret la Col·lectivitat.

9.ª Si algun membre de la Col·lectivitat decidís separar-se'n podrà fer-ho després d'efectuar el balanç general. En aquest cas se li retornaran les finques, útils de treball o animals que hagués portat a la Col·lectivitat.

El membre que volgués separar-se'n abans d'efectuar el balanç perdrà tots els drets sobre el valor de l'aportat.

10.ª Una vegada acceptats per l'Assemblea general els estatuts pels quals ha de regir-se, no es podrà rectificar res dels mateixos si no és per acord d'una altra Assemblea general.

11.ª Aquests reglaments començaran a regir després d'aprovar-los.

12.ª En l'Assemblea convocada per a l'aprovació dels reglaments precedents es procedirà al nomenament de la Comissió Administrativa del nostre grup col·lectiu, la qual estarà integrada per un tesorero, un secretari i quatre vocals. Cada any es renovarà la meitat dels individus de la Comissió Administrativa.

Els vocals podran ésser considerats també com a elements tècnics, procurant estar al corrent de tots els avenços que ofereixi la tècnica de l'agricultura i vetllant per la bona marxa dels treballs que desenrotlli la Col·lectivitat, entenent que no queden exclòs del treball.

13.ª Aquesta Col·lectivitat es regirà pels acords emanats de les lleis de majories, resultant de les assemblees generals.

Article adicional.

Ingrés a la Col·lectivitat

Tota persona o família que vulgui ingressar a la Col·lectivitat podrà fer-ho durant els mesos maig i juny de cada any.

LA COMISSIO ADMINISTRATIVA

EDICTE

Pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya s'ha disposat declarar obligatòria i gratuïta la vacunació de tots els gossos, contra la ràbia; prohibir la seva circulació sense portar morrió, encara que estiguin vacunats i la recollida i sacrifici de tots els gossos vagabonds que circulin sense morrió. Per tant s'adverteix a tots els ciutadans als quals pugui interessar que dites disposicions seran acomplertes inexorablement.

Vilafranca del Penedès, 3 d'abril del 1937.

El President accidental,

MARCEL·LI ALBURNÀ

Pleno comarcal de Sindicatos de Campesinos

En vista de las dificultades que por parte de los Sindicatos Agrícolas ponen a los adheridos a nuestro Central Sindical para obtención de materias primas, el próximo pasado día 28 de Marzo último a las 10 de la mañana tuvo lugar en nuestro local social un pleno Comarcal de Sindicatos de Campesinos, asistiendo en él las siguientes delegaciones: Sadurní d'Anoia, Sesoliveres d'Anoia, Subirats, Vilafranca del Panadés, Aviñonet, Terrasola y Lavid, Aiguësboies, Castellví de la Marca, Moja del Panadés, Puigdalver, Els Monjos, Riudevitlles, Ferran del Panadés y Sesgarriques del Panadés.

Preside la Federación Local, la cual abre el acto.

La presidencia da cuenta de las muchas dificultades que se encuentran en la Consejería de Agricultura para abastecer a nuestros Sindicatos de materias primas para el cultivo de las labores del campo, en consecuencia espera de las delegaciones se manifiesten i determinen la actitud que debe adoptar la organización.

Sadurní d'Anoia interesa se le aclare los casos sucedidos en la Fábrica Codorniu.

Comité Comarcal sugiere que el Comité Regional de Campesinos dé cuenta de los Decretos de Agricultura.

El C. R. de Campesinos informa que los Decretos que quería presentar la Consejería de Agricultura eran del todo malos para nosotros, por eso nuestros representantes los rechazaron, debido además a las grandes dificultades que creaban para nuestros afiliados; y en lo referente a la Casa Codorniu, dice que las Colectividades no quieren darse cuenta que el querer ser unos más que otros no puede ser, que hay que ser iguales en la proporción familiar.

La presidencia propone se nombre un Comité Comarcal Campesino para de esta manera poder solucionar todas las dificultades que surjan entre los Campesinos.

Vilafranca da cuenta de la manera que han formado la colectividad y de las muchas trabas que les ponen los Sindicatos Agrícolas.

El Comité R. de Campesinos indica que en lo

referente a los granos y harinas para el alimento de ganado, si se forma el Comité Comarcal de Campesinos, hagan los pedidos al Comité de Sección de Molinería del Comité Regional de Campesinos.

Monjos da cuenta que tienen formada la Colectividad con miembros de todas las grandes sindicales y que sostienen muy buenas relaciones.

La Presidencia propone se nombre el Comité Comarcal, y las delegaciones que lo han de integrar, hecho lo cual queda éste constituido como sigue: Castellví de la Marca, Vilafranca del Panadés, Sadurní d'Anoia i Castellsarroca, los cuales deberán reunirse el próximo viernes en este local para dar los nombres de los delegados.

Después de varios interesantes debates, la Presidencia pone de manifiesto a la Asamblea que nuestro semanario «SUT», portavoz de la Federación Local de Sindicatos Unicos, ofrece sus páginas a todos los Sindicatos de Campesinos de la Comarca para todas cuantas sugerencias se quieran hacer en pro de la causa que defendemos, invitando asimismo a suscribirse al mismo para así divulgar nuestros principios Confederales que han de llevarnos al triunfo de la guerra y la Revolución.

Y no habiendo más que discutir se levantó el acto.

NOTICIARI

La Cooperativa de fusters, ebenistes i carrocers, ha contribuït a la subscripció pro-Madrid amb la quantitat de 325'50 pessetes, que ha recaptat entre els seus afiliats.

La fàbrica de farines Insenser, ha fet entrega de tres sacs de farina amb destí als nostres germans de Madrid.

Advertim a tots els confederats que cal que legalitzin els controls de fàbriques, tallers, comerços, etc., ja que en cas de no fer-ho seran sancionats fent tancar l'indústria o comerç on treballin.

El Departament d'Agricultura i Proveïments de la Generalitat, ha disposat que els preus de productes agrícoles a l'engròs seran aquells que fi-

xin els Sindicats Agrícoles locals, les Federacions Comarcals o la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya.

Per disposició del Conseller de la Generalitat, ha estat ajornada la incorporació a files de les lles del 1932 i 1933.

Les Societats Corals vilafranquines «El Penedès» i «Ateneu Obrer Vilafranquí» han fet lliurament a la Federació Euterpense de Cors i Orfeons de Clavé, de la quantitat de 874'55 pessetes, producte de la recaptació aconseguida en la Diada de Clavé a profit dels Hospitals de sang i Refugiats.

L'Estat de comptes es troba de manifest a les tauletes de les esmentades entitats.

Les respectives Junes Directives fan present al públic vilafranquí el seu agraïment per llur concurs en aquesta obra tan humanitària.

F. I. J. L.

F. A. I.

Juventudes Libertarias

Se encarece a todos los compañeros que aún no tengan el carnet, que dentro del más breve tiempo posible pasen por nuestra Secretaría todos los días hábiles de 7 a 8 de la noche, al objeto de entregarles éste mediante la presentación de la correspondiente fotografía.

Al mismo tiempo damos aviso a los demás compañeros de que ya pueden pasar a cotizar el pasado mes de Marzo en la hora arriba indicada.

El Secretario, FRANCISCO RIBÉ

Noticiari dels Sindicats

Alimentació

Aquest Sindicat ha fet una última recaptació entre els seus afiliats que encara no havien pogut contribuir a l'ajuda a Madrid i ha recaptat entre els mateixos la quantitat de 81'50 pessetes.

Dijous, dia 15 d'abril

Interessant conferència pel company

FRANCESC CARREÑO

el qual disertarà sobre el tema

«D'un règim capitalista a la socialització total de la vida»

Al nostre local social (Rambla de Pi i Margall, núm. 25).

Impremta Claret - Vilafranca del Penedès

Fàbrica de Farines "LA VILAFRANQUINA"

INDÚSTRIA COL·LECTIVITZADA

Carrers del Dos de Maig i Manuel Azaña

Telèfon 87

Agricultors:

Aproveiteu el temps. Aquesta casa, per la seva gran capacitat de molturació, entrega al dia les partides de blat i ordi molturades.

AZYMOL

Evita l'agror i que els envasos vinosos es floreixin.

SEPSA

Societat Enològica del Penedès (Empresa col·lectivitzada)

VILAFRANCA

Industrial Metal·lúrgica de Ferrers i Forja

Construcció de Maquinària agrícola i Carruatges de totes menes. Col·lectivitzada
Forja de peces per a l'agricultura baix planols i models. — Secció II
especialitzada en ferrar i ferradures de totes menes. — Fabricació
d'eixos per a carruatges, Pales, Manetes, Peus de contratirant i
boles per a Molins de ciment.

Direccions: Forja mecànica: Isidre Rius (extramurs)

Taller de Ferrar: Carretera de Tarragona, 39.

Taller de Ferrers: Carretera de Tarragona, 47.

Oficines: Carretera de Tarragona, 47 · Telèfon 16 · VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Hojas de afeitar

a precios sin competencia y de calidad insuperable,
elaboradas por personal de reconocida
capacidad técnica, ofrecen

HIJOS DE ROGELIO ROJO

(Empresa colectivizada)

Suministro solamente al por mayor VILAFRANCA DEL PANADÉS

Despacho para la venta: Rosellón, 168 — BARCELONA